

РЕШЕНИЕ

№ 5960

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 03.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9936** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС.

Образувано е по жалба от управителя на „А + Т 96“ ЕООД, против Ревизионен акт № Р-22221020003587-091-001/22.02.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. с Решение № 863/07.06.2021 г.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата, съдържаща подробни доводи за материална незаконосъобразност на ревизионния акт; ангажира гласни доказателства – показания на свидетеля М. Т. Н.; претендира само възстановяване на внесената държавна такса за образуване на делото.

Ответникът, чрез юрисконсулт: оспорва жалбата, като счита, че и по време на съдебното производство не са опровергани заключенията на издателите на ревизионния акт, и тези на ответника; оспорва по реда на чл. 193 ГПК представени в ревизионното производство от жалбоподателя и от процесните „доставчици“ писмени документи, досежно подписи, положени от името на М. Т. Н., И. С. П. и др. Желает юрисконсултско възнаграждение и възстановяване на разноските за изготвяне на съдебна графологическа експертиза.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното.

Ревизията е първа за процесните данъчни периоди по ЗДДС – от 01.06.2018 г. до 30.09.2018 г. Съставен е ревизионен доклад (л. 32 от делото), въз основа на който

компетентни органи по приходите са издали процесния РА № Р-22221020003587-091-001/22.02.2021 г. (л. 25). С него е определено задължение за ДДС, в размер на 74 462 и лихви – 18 854, 96 лева, начислен във фактури, съставени от името на: „БОЛДЕР 18“ ЕООД и „МЕНИДЖМЪНТ ПРОТЕКТ“ ЕООД. Актът е оспорен пред директора на Дирекция „ОДОП“ – С. и с Решение № 863/07.06.2021 г. (л. 9) решаващият административен орган го потвърдил.

Процесуалните действия на ревизиращите органи са описани подробно в доклада и са възприети изцяло от издателите на ревизионния акт, които не са уважили подаденото от дружеството възражение.

Жалбата до Съда е процесуално допустима.

През ревизираните периоди „А + Т 96“ ЕООД е търгувало с търкалящи лагери и уплътнения.

1. От името на „БОЛДЕР 18“ ЕООД е издадена през данъчен период м. 06.2018 г. фактура № 0...2/27.06.2018 г. с ДО 125 000 лева и начислен ДДС – 25 000 лева, с предмет „по договор“, във връзка с която дружеството – жалбоподател е заявило ползване на данъчен кредит. Представени са: а) договор от 28.05.2018 г. за „доставка и монтаж на стелажна складова система за склад на възложителя, находящ се на адрес: [населено място], [улица], сграда на „Е.“; демонтаж на съществуващи стелажи от склада на Възложителя с адрес [населено място], бул. А. Л.“ №51, сграда на „Е.“ и почистване на складово помещение; временно преместване и съхранение на стока от складово помещение на Възложителя, съгласно приемо-предавателен протокол, подписан между страните; връщане и подреждане на стокони наличности по чл. 1, т. 3 с маркиране на стелажната система с кодове за местонахождение на продуктите“; б) три броя приемо-предавателни протоколи, съответно от 29.05.2018 г., 18.06.2018 г. и 27.06.2018 г.; в) фактура за предходна доставка - № 6...10/26.06.2018 г., издадена от „Юмес 2002“ ЕООД, с ДО 116 340 лв., ДДС - 23 268 лв. и с предмет „по договор“, но такъв не е представен; г) хронологии на счетоводни сметки, счетоводни справки, СД по ЗДДС, дневник за продажбите и дневник за покупките по ЗДДС, за м. 06.2018 г. От ревизираното лице е представена вносна бележка от 29.10.2018 г. за 25 000 лв. – сума, съответства на ДДС по спорната фактура №0...2/27.06.2018 г. Отчетено е от ревизиращите, че не са представени доказателства за плащане на данъчната основа по фактурата, която е посочена в счетоводството на „А + Т 96“ ЕООД, като 35 000 лв. са осчетоводени по дебита на сметка 209 „Други ДМА“, а 90 000 лв. - по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

С РД и с акта е мотивиран извод за липса на реална доставка по фактура № 0...2/27.06.2018 г., защото: „Болдер 18“ ЕООД не е разполагало с техническа, кадрова и ресурсна обезпеченост за извършване на дейностите по договора от 28.05.2018 г.; липсват доказателства за: натоварване, транспортиране, разтоварване и складиране на стоки, както и обратното им връщане и подреждане в склада на „А+Т 96“ ЕООД; придобиване, съхранение, транспортиране и монтиране на стелажна складова система; фактурата от „Юмес 2002“ ЕООД не може да бъде обвързана със спорната фактура за „стелажна складова система“, понеже е с посочен предмет „по договор“, но такъв не е наличен, като липсват и други, косвени доказателства за такава доставка; на „Болдер 18“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от 22.06.2018 г., до 31.07.2018 г. и е издаден РА №Р-22221318004985-091-001/20.12.2018 г., с който е направено заключението, че процесната по настоящото дело фактура № 0...2/27.06.2018 г. не документира реално извършена доставка.

2. За м. 08.2018 г. и м. 09.2018 г. „А+Т 96“ ЕООД е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, в общ размер на 49 462 лв. по общо 13 фактури, издадени от „Мениджмънт протект“ ЕООД. От дружеството – издател на фактурите са представени: копия на същите, заедно с договори, приемо-предавателни протоколи, фактури за предходни доставки; три броя граждански договори, като доказателство за възможности да бъдат извършени СМР, както и счетоводни справки.

Според предмета на доставките фактурите може да бъдат обособени в следните четири групи:

А) за доставка на универсален уред за изпитване на мотори - ВЕКЕР EXP 4000“ - № 22/02.08.2018 г. (ДО 45 300 лв., ДДС - 9 060 лв.) и с предмет на доставката „материали по опис – универсален уред за изпитване на мотори - ВЕКЕР EXP 4000“; фактура № 28/06.08.2018 г. (ДО 44 500 лв., ДДС - 8 900 лв.), с предмет „материали по опис - ВЕКЕР EXP 4000 окончателно плащане“. Към тези фактури са приложени: договор за продажба на стоки, от 01.08.2018 г., приемо-предавателен протокол от 06.08.2018 г., фактура за предходна доставка - № 2...108/02.08.2018 г., издадена от „Боки – 09“ ЕООД (ДО 55 700 лв., ДДС - 11 140 лв.) и с предмет „универсален уред за изпитване на мотори ВЕКЕР EXP 4000“. Прието е от ревизиращите, че: няма доказателства за транспортирането, съхранението и въвеждането в експлоатация на уреда; по фактурите не е извършено плащане; фактура № 2...108/02.08.2018 г. от „Боки – 09“ ЕООД е включена в дневника за покупки на „Мениджмънт протект“ ЕООД и в дневника за продажби на „Боки - 09“ ЕООД за м. 08.2018 г., но с друга дата на издаване - 22.08.2018 г.

Б/ за доставка на материали по опис – два броя фактури, №№: 0...39/09.08.2018 г. (ДО 46 000 лв. и ДДС 9 200 лв.); 0...43/13.08.2018 г. (ДО 44 200 лв. и ДДС 8 840 лв.), с представен договор за продажба на стоки, от 01.08.2018 г. и един приемо - предавателен протокол от 13.08.2018 г. Като доказателство за произхода на стоките са приложени фактури, издадени от „Боки – 09“ ЕООД: № 2...106/01.08.2018 г. (ДО 45 620 лв. и ДДС 9 124 лв.); № 2...107/02.08.2018 г. ДО 49 950 лв. и ДДС 9 990 лв.), за които обаче е установено, че са включени в дневниците за покупки на „Мениджмънт протект“ ЕООД и дневника за продажби на „Боки – 09“ ЕООД за м. 08.2018 г., но с дати на издаване, съответно 15.08.2018 г. и 17.08.2018 г., различни от датите, вписани в представените като доказателство фактури - 01.08.2018 г. и 02.08.2018 г. Наред с тези несъответствия е прието, че няма данни за транспорта и съхранението на материалите.

В/ за строително монтажни работи на гараж и склад – фактури с №№: № 0...46/14.08.2018 г. (ДО 8 050 лв. и ДДС 1 610 лв.); 0...47/15.08.2018 г. (ДО 8 000 лв. и ДДС 1 600 лв.); „СМР на склад“ - №№0...25/03.08.2018 г. (ДО 7 700 лв. и ДДС 1 540 лв.); 0...32/07.08.2018 г. (ДО 6 400 лв. и ДДС 1 280 лв.); 0...34/08.08.2018 г. (ДО 6 600 лв. и ДДС 1 320 лв.); 0...77/27.08.2018 г. (ДО 6 240 лв. и ДДС 1 248 лв.); 0...47/15.08.2018 г. (ДО 8 000 лв. и ДДС 1 600 лв.).

За да мотивират крайното си заключение за неосъществени данъчни събития и за липса на основания да бъде начислен ДДС в спорните фактури ревизиращите органи по приходите не са кредитирали представените протоколи, като доказателства за изпълнение на доставките. Взели са предвид и следните, предоставени им писмени документи: два договора, съответно за извършване на СМР на гараж и за СМР на склад, от 01.08.2018 г.; три фактури, издадени от „Боки 09“ ЕООД, от 01.08.2018 г. и 02.08.2018 г. с протоколи от същите дати, за доставки на строителни материали

(газобетон, гипсокартон, гипсово лепило и шпакловка, дюбел пирони, влагоустойчив шперплат, шпакловка сатен, шпакловка финиш, воалит хидро-изол/, пясък, цимент, Е., черна мушама, тухли и др.); три граждански договора от 01.08.2018 г., със срок на действие до 30.08.2018 г., за които е констатирано да не са декларирани от „Мениджмънт протект“ ЕООД със справка по чл. 73 ЗДДФЛ за 2018 г.; към фактурите с предмет „СМР на гараж“ и „СМР на склад“ от месец 08.2018 г. – протоколи (акт, обр. 19), с дати на издаване след датите на издаване на фактурите - процесните фактури са от м. 08.2019 г., а протоколите към тях са от месец януари 2019 г. (14.01.2019 г. и 12.01.2019 г. за „СМР на гараж“; 07.01.2019 г.; 09.01.2019 г.; 11.01.2019 г. и 18.01.2019 г. за „СМР на склад“).

Г/ за услугите: сваляне на стока от стелажи, демонтаж, монтаж на стелажи и подреждане на стока по стелажи – четири фактури, с №№: 0...50/16.08.2018 г. (ДО 8 230 лв. и ДДС 1 646 лв.), с предмет „сваляне на стока от стелажи“; № 0...60/20.08.2018 г. (ДО 8 100 лв. и ДДС 1 620 лв.), с предмет „демонтаж на стелажи“; 0...74/24.08.2018 г. (ДО 7 690 лв. и ДДС 1 538 лв.) „монтаж на стелажи“;

0...85/28.08.2018 г. (ДО 7 990 лв. и ДДС 1 598 лв.) „подреждане на стока по стелажи“. Към фактури отново са представени: протоколи (акт, обр. 19) с дати, след датите на издаване на фактурите, съответно от: 04.01.2019 г.; 05.01.2019 г.; 20.01.2019 г. и 25.01.2019 г.; договор за услуга, от 01.08.2018 г. Не са представени доказателства относно: лицата, които са извършили дейностите: сваляне на стока от стелажи, демонтаж, монтаж на стелажи и подреждане на стока по стелажи; данни за товаренето и разтоварването на стоките от склада и стелажите, на транспортни средства, както и мястото и периода на съхранението им от изпълнителя „Мениджмънт протект“ ЕООД. Предметът на доставките (сваляне на стока от стелажи, демонтаж, монтаж на стелажи и подреждане на стока по стелажи) се припокрива с предмета на доставките по фактура № 0... 2/27.06.2018 г., издадена от „Болдер 18“ ЕООД, цитирана по-горе. Според уговореното „Болдер 18“ ЕООД е следвало да приключи аналогичните дейности на 27.06.2018 г. Прието е за нелогично и икономически неоправдано „А+Т 96“ ЕООД да сключи на 01.08.2018 г. договор с „Мениджмънт протект“ ЕООД за дейности, които е следвало да бъдат извършени само месец преди това от „Болдер 18“ ЕООД.

От ревизираното лице са представени фискални бонове за плащане в брой на част от фактурите, издадени от „Мениджмънт протект“ ЕООД: № [ЕГН]/03.08.2018г., № [ЕГН]/14.08.2018 г., № [ЕГН]/15.08.2018 г., № [ЕГН]/16.08.2018 г., № [ЕГН]/20.08.2018 г., № [ЕГН]/24.08.2018 г. и № [ЕГН]/27.08.2018 г. Всички, издадени от „Мениджмънт протект“ ЕООД фактури са осчетоводени по дебита на сметка 304 „Стоки“. Заключение на ревизиращия екип обаче е, че фактурите от „Болдер 18“ ЕООД и „Мениджмънт протект“ ЕООД не документират реално извършени доставки, и е на лице абсолютна симулация на доставки, като предметът на доставките изобщо липсва. На основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите.

Съдът приема, че жалбата е неоснователна.

Не е спорно, понеже не се отрича и с ревизионния акт, че: в счетоводството на жалбоподателя, както и в тези на „доставчиците“, от чието име са издадени спорните фактури те са били съответно надлежно осчетоводени. Не се установява от ревизионния доклад и от наличните в него заключения, че за документираните, като извършени от двете дружества дейности не са налични резултати. Спорът по делото

изцяло е за това, дали „Болдер 18“ ЕООД и „Мениджмънт протект“ ЕООД действително са осъществили документираните с фактурите доставки на стоки и на услуги.

От страна на оспорващото дружество насрещното доказване за опровергаване на изложените в ревизионния доклад констатации и заключения се ограничава до разпита на свидетеля М. Т. Н. – управител на Мениджмънт протект“ ЕООД (протокол на л. 318). Свидетелят, заявявайки управляваното от него дружество да е „имало взаимоотношения с „А+Т 96“ ЕООД, във връзка със строителни дейности – вътрешни и външни ремонти на сгради“ се ангажира да твърди още, че подписът за „управител“ върху писменото обяснение на л. 196 от делото не е негов, но негови са подписите, положени, както следва: в договора на л. 208 от делото; протоколът на л. 211 от делото; фактурите на л. 211 и 213; договора на л. 214 от делото, както и върху фактурите на л. 217 и л. 218 от делото; приемо-предавателния протокол на л. 219 от делото, както и върху договора на л. 221 от делото; протоколите (образец 19) на л. 226 и л. 227 от делото; фактурите на л. 228 и л. 229 от делото; договора на л. 230 от делото; фактурите на л. 235, л. 236 и л. 237; протоколите (образец 19) на л.л. 238-245; договора за услуга на л. 246; фактурите на л.л. 247-252; протокол л. 253; фактурата л. 254, протокола на л. 255, фактурата на л. 256, протокола на л. 257; протоколи (образец 19) от л. 284 (гръб) до л. 288, включително на гръба на листовите; двата протокола (образец 19) на л. 291, включително на гръба; всички показани му от Съда договори, с които „А+Т 96“ ЕООД е възлагало на „Мениджмънт протект“ ЕООД извършване на различни дейности; трите граждански договора, приложени на л.л. 201-203 от делото.

Каза се по – горе, че ответникът оспори по реда на чл. 193 ГПК представени в ревизионното производство от жалбоподателя и от процесните „доставчици“ писмени документи, досежно подписи, положени от името на М. Т. Н. и И. С. П.. Прието е без оспорване и от двете страни заключение на съдебна почеркова експертиза (л. 327), което опровергава твърденията на свидетеля М. Т. Н. – управител на Мениджмънт протект“ ЕООД, както и доказателствената стойност на ползвани от дружеството – жалбоподател за доказване защитната му теза писмени документи. Според експертното заключение: от М. Т. Н. НЕ СА ПОЛОЖЕНИ подписите върху: договор за продажба на стоки (универсален уред за изпитване на мотори - Вакег EXP 4000), от 01.08.2018 г.; приемо-предавателен протокол от 06.08.2018 г.; договор за продажба на стоки (строителни материали), от 01.08.2018 г.; ППП от 13.08.2018 г.; протокол, обр. 19 за извършени строително-монтажни работи, от 14.01.2019 г.; протокол, обр. 19 за извършени СМР, от 12.01.2019 г.; договор за извършване на строително-монтажни работи, от 01.08.2018 г.; договор за ремонт на склад, от 01.08.2018 г.; протоколи, обр. 19 за извършени СМР, от 07.01.2019 г., 09.01.2019 г., 11.01.2019 г., 18.01.2019 г., 04.01.2019 г., 05.01.2019 г., 20.01.2019 г., 25.01.2019 г.; договор за услуга, от 01.08.2018 г.;

18. Протокол към фактура №200000106 от 01.08.2018 г.; протокол към фактура № 2...107/02.08.2018 г.; протокол към фактура № 2...108/02.08.2018 г.; граждански договор № 5/01.08.2018 г., сключен с И. С. П., като и подписът за И. С. П. също не е положен от това лице; граждански договор № 3/01.08.2018 г., сключен с И. М. М., като и подписът за И. М. М. не е положен от това лице; граждански договор № 4/01.08.2018 г., като и подписът за С. Р. П. не е положен от това лице. С оглед експертното заключение Съдът приема за категорично установено и доказано, че цитираните от вещото лице документи, които не носят подписи, съответно на М. Т.

Н., като управител на Мениджмънт протект“ ЕООД и на И. С. П., И. М. М., С. Р. П. представляват „неистински документи“ (частни), по смисъла на чл. 93, т. 6 НК. Тези частни документи Съдът игнорира за целите на доказване реалност на документираните с данъчните фактури от „Болдер 18“ ЕООД и „Мениджмънт протект“ ЕООД. Според Съда, ревизиращите органи са изпълнили задължението си за обективно, пълно и всестранно изследване на всички, относими за случая факти и обстоятелства, като ясно и недвусмислено са дефинирали изводите си за неосъществени данъчни събития (липса на доставки). По този начин доказват и твърдението, с което са се ангажирали – за наличие на абсолютна симулация на доставки.

Облагането с ДДС – само на добавената стойност, посредством еднократното му включване в крайната цена по конкретна доставка предполага последващото му приспадане от „получателя“, за което следва да бъдат изпълнени конкретните, положителни материалноправни изисквания, регламентирани с нормите на Глава седма ЗДДС. На установяване и доказване неизменно подлежи фактът, дали реално е била извършена доставка на стока или на услуга. Процесът на изследване реалността на всяка отделна доставка е свързан, както с вида ѝ, така и с наличието на доказателства и обективни признаци, анализът на които да покаже, че е било практически възможно издателят на данъчната фактура да се справи със съответната задача. В тежест на посочения във фактура „получател“, който има претенция да получи начисления ДДС, е да установи реалното извършване на фактурираната доставка, в условията на пълно насрещно доказване. В тази връзка Съдът счита, че описаните и коментирани по-горе писмени доказателства, необорени от жалбоподателя подкрепят тезата на ответника за потвърждаване на РА № Р-22221020003587-091-001/22.02.2021 г. Споделено от Съда е и мнението на ответника (ревизиращите органи по приходите), че фактурите не отразяват действително осъществени търговски отношения.

Според т. 1 от диспозитива на решението по дело № С-18/13 („М. пен“), Директивата за ДДС *„не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на **измама** и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама...“*.

Настоящият съдебен състав, при наличието на описаните по – горе факти,

противоречия и несъответствия отказва да се съобрази с мотивите от съдебно решение на касационната инстанция (Решение № 8842/12.10.2022 г., по адм. дело № 10999/2021 г.), което отдава приоритет само на изолирани части от решения на СЕС (дела С-80/11 и С-142/11, дело С-324/11, дело С-18/13), както и на обстоятелството за надлежно осчетоводяване на данъчните фактури, пренебрегвайки мотивите за доказаност, именно на твърдението за симулиране на доставки.

Настоящият съдебен състав не се съгласява и със становището от касационното решение, че *„изискванията за възникване право на приспадане на данъчен кредит се отнасят само до спорната доставка, по която е претендирано това право и именно за пряката доставка следва да са доказани всички предпоставки за законосъобразно упражняване на това право“*. Според това становище, по аналогия за конкретния по настоящото дело случай Съдът не следва да отчита неоспорените факти, че: (б. „А“ по – горе) за фактура № 22/02.08.2018 г. за доставка на универсален уред за изпитване на мотори - ВЕКЕР EXP 4000“ няма доказателства за транспортирането, съхранението и въвеждането в експлоатация на уреда; по фактурите не е извършено плащане; фактура № 2...108/02.08.2018 г. от „Боки – 09“ ЕООД е включена в дневника за покупки на „Мениджмънт протект“ ЕООД и в дневника за продажби на „Боки - 09“ ЕООД за м. 08.2018 г., **но с друга дата на издаване** - 22.08.2018 г.; (б. „Б“) фактури, №№: 0...39/09.08.2018 г.; 0...43/13.08.2018 г., към които, като доказателство за произхода на стоките са приложени фактури, издадени от „Боки – 09“ ЕООД, включени в дневниците за покупки на „Мениджмънт протект“ ЕООД и в дневника за продажби на „Боки – 09“ ЕООД за м. 08.2018 г., но с дати на издаване, съответно 15.08.2018 г. и 17.08.2018 г., различни от датите, вписани в представените като доказателство фактури - 01.08.2018 г. и 02.08.2018 г. Констатациите (доказателствата), събрани по време на ревизията и необорени от защитата на дружеството – жалбоподател обосновават извод за това, че дружествата, от чието име са издадени фактурите, не са автори на документираните с тях сделки. Напротив – налице са достатъчно преки и косвени доказателства, на които бе обърнато внимание по – горе, за това че тези дружества не са доставчици на „А+Т 96“ ЕООД, защото: не са имали практически възможности (технически и човешки ресурси); не са доказали да са разполагали със стоките. Последните обстоятелства наистина не следва да бъдат фаворизирани, но в съдебната практика такива данни винаги са били преценявани като косвени доказателства, подкрепящи преките такива.

Във фактурите не са отразени данни за авансови плащания и наличието на такива не се твърди, като писмените обяснения, дадени уж от управителя на „Мениджмънт протект“ ЕООД (виж показанията на св. М. Н.) изрично е посочено, че *„заплащането е в брой и в момента на доставката“*. Независимо от това твърдение, ревизираното лице е представило цитираните по – горе фискални бонове, само за част от фактурите, но проверката в информационната база на НАП установила, че през м. 08.2018 г. от фискалното устройство на

„Мениджмънт протект“ ЕООД не са отчетени обороти. Аналогични са изводите и за фактурата от „Болдер 18“ ЕООД – няма доказателства за транспортиране на „стелажна система“, за физическите лица, заети със сглобяване и разместване, преместване и почистване на стоки/части. В тази връзка са нелогични и вече коментираните обяснения от жалбоподателя, за необходимостта от повторно фактуриране, от „Мениджмънт протект“ ЕООД на вече фактурираните от „Болдер 18“ ЕООД дейности - преместване на части и сглобяване на стелажи.

Съобразявайки изложените до тук мотиви Съдът не споделя и доводите на защитата на ответника за реалност на спорните доставки, поради това, че: „доставчиците са декларирали издадените фактури и са ги посочили в справките-декларации по ЗДДС, и в тяхна тежест е задължението за плащане на ДДС; декларирането означава да са знаели за доставките и да са ги приели“.

В заключение - Ревизионен акт № Р-22221020003587-091-001/22.02.2021 г., потвърден от ответника с Решение № 863/07.06.2021 г. е издаден от материално компетентни органи по приходите, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗДДС. Съобразен е с установените в ДОПК процесуални правила. Актът е законосъобразен и обоснован. Постановен е в съответствие с изискванията за форма. Жалбата подлежи на отхвърляне, поради което е основателна претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение и тази за възлагане в тежест на жалбоподателя разносните за съдебната почеркова експертиза (600 лева). Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, при материален интерес от общо 93 317 лева (главница и лихви), определя юрисконсултското възнаграждение, в размер на 3 229, 50 лева.

Описаните в настоящото решение противоречия между свидетелските показания на М. Т. Н., както и заключението на съдебната графологическа експертиза обуславят изпълнение разпоредбата на чл. 194, ал. 3 ГПК – изпращане на препис от съдебното решение, заедно с преписи от: експертното заключение и описаните в експертизата документи; протокола от проведеното на 16.05.2022 г. съдебно заседание, на Софийска районна прокуратура, с оглед данни за престъпления по чл. 290, ал. 1 и чл. 309 НК.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от управителя на „А + Т 96“ ЕООД, против Ревизионен акт № Р-22221020003587-091-001/22.02.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. с Решение № 863/07.06.2021 г., относно определено задължение за ДДС, в размер на 74 462 и

лихви – 18 854, 96 лева, начислен във фактури, издадени от името на: „Болдер 18“ ЕООД и „Мениджмънт протект“ ЕООД, през данъчните периоди м.м. 06, 08, 09.2018 г.

ОСЪЖДА „А + Т 96“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 229, 50 лв. (три хиляди, двеста двадесет и девет лева, и 50 ст.), както и разносните за съдебна почеркова експертиза, в размер на 600 лв. (шестстотин лева).

Да бъдат изпратени по компетентност на Софийска районна прокуратура съответните заверени преписи от делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: